उनाभ इत्युद्गतनामधेयस्तस्यायथार्थान्तनाभिर्न्धः १ मुतो नभवत्पङ्कजनाभकल्पः कृत्मस्य नाभिनृपमण्डलस्य ॥१९॥ ततः परं वज्रधर्प्रभावस्तद्ात्मजः संयति वज्रघोषः १ बभूव वजाकरभूषणायाः पतिः पृथियाः किल वजनाभः ॥२०॥ तस्मिन्गते द्यां सुकृतोपलब्धां तत्सम्भवं शंखणमणिवान्ता १ उत्वातशत्रुं वसुधोपतस्थे रत्नोपहारेर्दितेः खनिभ्यः ॥२१॥ तस्यावसाने हरिद्श्वधामा पित्र्यं प्रपेदे पदमश्विरूपः १ वेलातटेषूषितमैनिकाश्वं पुराविदो यं ध्युषिताश्वमाहः ॥२२॥ आराध्य विश्वेश्वरमीश्वरेण तेन क्षितेविश्वसहो निधजने १ पातुं सहो विश्वसखः समयां विश्वम्भरामात्मजमूर्तिरात्मा ॥२३॥ अंशे हिरण्याक्षरिपोः स जाते हिरण्यनाभे तनये नयज्ञः १ विषामसद्धः सुतरां तरूणां हिर्ण्यरेता इव सानिलो न्भूत् ॥२४॥ पिता पितृणामनृणस्तमन्ते वयस्यनन्तानि मुखानि लिप्सुः १ राजानमाजानुविलिम्बबाहुं कृत्वा कृती वल्कलवान्बभूव ॥२५॥ कौशल्य इत्युत्र रकोशलानां पत्युः पतङ्गन्वयभूषणस्य १ तस्यौरसः सोमसुतः मुतो न्भूनेत्रोत्सवः सोम इव द्वितीयः ११२६॥ यशोभिराबससभं प्रकाशः स बसभ्यं गतिमाजगाम १ बसिष्ठमाधाय निजे निधकारे बसिष्ठमेव स्वतनुप्रमूतं ॥२७॥ तस्मिन्कुलापीउनिभे विपीउं सम्यग्महीं शासित शासनाद्भां १ प्रजाश्चिरं सुप्रजिस प्रजेशे ननन्दुरानन्द जलाविलाक्ष्यः ॥२५॥